

جداسازی و شناسایی سیست *Dunaliella salina* (Chlorophyceae) از رسوبات

ساحلی لیپار (دریای عمان) با استفاده از آنالیز مولکولی

گیلان عطاران فریمان^{۱*}، پروین صادقی^۱، رقیه شیرزادی^۱

* gilan.attaran@gmail.com

۱-دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

تاریخ پذیرش: شهریور ۱۳۹۶

تاریخ دریافت: بهمن ۱۳۹۵

چکیده

برخی از گونه‌های فیتوپلاتکتون در شرایط نامساعد و در چرخه زندگی تولیدمژی خود سیست تولید کرده که در رسوبات کف تنه‌شین می‌شوند و تحت شرایط مساعد مجدداً شکوفا شده و به ستون آب بر می‌گردند. بمنظور شناسایی دقیق مورفولوژی، گونه‌های فیتوپلاتکتون در دو مرحله‌ی سیست و متحرک بررسی گردیدند زیرا برخی از سیست‌های مشابه به فیتوپلاتکتون متفاوتی تبدیل می‌شوند. هدف از این تحقیق، کشت سیست‌های موجود در رسوبات خلیج چابهار منطقه لیپار و شناسایی نمونه‌های شکوفا شده می‌باشد. رسوبات از منطقه لیپار در سال ۱۳۹۴ توسط Ekman Grab با سطح جمع کنندگی ۲۲۵ سانتی‌متر مربع جمع آوری گردید. سیست زنده گرد ناشناخته بصورت افرادی از رسوبات جداسازی شد و در فایکولب در شرایط کاملاً استریل بصورت جدآگانه تحت شرایط ۱۲ ساعت روشناختی و ۱۲ ساعت تاریکی در درجه حرارت $25 \pm 1^\circ\text{C}$ در محیط کشت F_2 ، کشت داده شدند. بررسی مورفولوژی گونه شکوفا شده نشان داد که سیست جدا شده متعلق به گونه *Dunaliella salina* می‌باشد. جهت تائید شناسایی استرین خالص حاصل از کشت سیست موردنظر، استخراج DNA و سپس واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز (PCR) انجام گردید. توالی ژنی گونه *D. salina* با توالی ژنی گونه‌های مشابه از بانک ژن مقایسه گردید. بررسی مولکولی و فیلوژنی گونه نشان داد که گونه شکوفا شده از نظر توالی نوکلئوتیدی بیشترین شباهت را با گونه *D. salina* دارد. همچنین، این مطالعه نشان داد که گونه *D. salina* از سواحل جنوب ایران توانایی تولید سیست را دارد.

کلمات کلیدی: سیست، فیلوژنی، رسوبات، سواحل جنوب ایران

* نویسنده مسئول

مقدمه

Dunaliella, ۱۹۹۸; Oren, 2005 به رسمیت شناخته شده است (Lamers et al., 2010). گونه‌ای متعلق به شاخه *D. salina* Chlorophyta متمایل به رنگ زرد یا نارنجی می‌باشد که در پاسخ به تنش‌های محیطی از جمله نور زیاد، شوری زیاد و کمبود مواد مغذی کارتوئوپید تولید می‌کند (Teodoresco, 1906; Lamers et al., 2010). سیست جلبک سبز تک سلولی *D. salina* پاسخی است به تنش‌های محیطی و برای چندین دهه مورد بررسی قرار گرفته است (Ramos et al., 2011). دما، شوری و مواد مغذی از جمله فاکتورهای کنترل کننده رشد و نمو این گونه می‌باشند (Poll et al., 2009). تغییرات شدید آب و هوایی، بیوژه در سال‌های اخیر زمینه‌ای برای شکوفایی جلبک‌های مضر در سراسر دنیا می‌باشد (محسنی زاده و همکاران، ۱۳۹۲). اعضاً این گروه تنها یوکاریوت‌های فتوسنتز کننده هستند که در دامنه‌های مختلف شوری رشد می‌کنند (Liska et al., 2004). سیست این گونه نیز نمک دوست بوده و می‌تواند شوری با رنچ ppt ۴۱ تا ۱۵۰ را تحمل کند (Rahaman, 2006). گونه *D. salina* به دلیل تولید بتاکاروتون، مواد غذایی و سوخت‌های زیستی از نظر بیوتکنولوژی اهمیت جهانی دارد (Tran et al., 2013). در واقع این گونه شامل رنگدانه بتاکاروتون و اسیدهای حلال محرك اینمی بدن مانند فیکوسیانین می‌باشد (Qureshi & Ali, 1996). سلول‌های این گونه ۱۵-۴ میکرومتر عرض و ۲۵-۶ میکرومتر طول دارند (Butcher et al., 1959). این مشخصات بستگی دارد به اینکه در چه مرحله‌ای از رشد و نمو باشند (Gibbs & Duffus, 1976). این گونه در چرخه زندگی خود دارای یک مرحله زیگوت یا تخم Zygosores است. توصیفاتی که از مرحله تخم شده است، نشان می‌دهد که این مرحله شکل واضح مرحله سیست می‌باشد (Oren et al., 2005) آنالیزهای مولکولی انجام‌شده توسط Tran و همکارانش در سال ۲۰۱۳ حاکی از شباهت بسیار زیاد دو گونه *Tran et al.*, 2005 و *D. bardawil* و *D. salina* (2013).

در این تحقیق به بررسی رابطه سیست و حالت پلانکتونی گونه ناشناخته سیست جدا شده از رسوبات

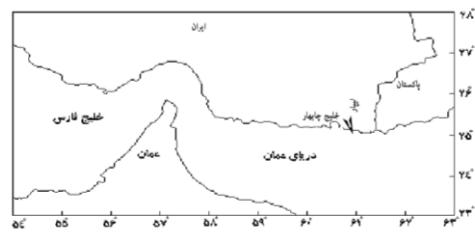
بسیاری از گونه‌های فیتوپلانکتون در چرخه تولید می‌جنسی و تحت شرایط نامساعد زیست محیطی تولید سیست کرده و در رسوبات بستر تهشیل می‌شوند. ارزیابی تنوع و پراکنش سیست آن‌ها در مطالعات زیست محیطی بسیار مهم است زیرا سیست‌ها در بستر دریا مانند بذری هستند که می‌توانند با شکوفا شدن سبب ایجاد کشنده سرخ شوند (عطاران فریمان و همکاران، ۱۳۹۴). بیشتر مطالعات در ایران در دریای عمان انجام‌شده است. منطقه لیپار از جمله مناطقی در سواحل غربی دریای عمان می‌باشد که دارای تنوع و فراوانی بالای سیست فیتوپلانکتون می‌باشد (آسکانی، ۱۳۹۴). شناسایی گونه‌ها تنها با تکیه بر مورفولوژی بسیار دشوار می‌باشد ولی امروزه آنالیز مولکولی دیدگاه تازه‌ای را در بررسی‌های طبقه‌بندی و تکاملی پیش روی ما قرارداده است (Alverson, 2008) عطاران فریمان و همکاران، ۱۳۹۲). یک ریز *Dunaliella* جلبک سبز مقاوم به شوری است که کاربردهای تجاری متعددی نظیر تولید بتاکاروتون دارد. شناسایی گونه‌های مختلف *Dunaliella* بر اساس مطالعات مورفو‌فیزیولوژیکی و اخیراً مطالعات مولکولی صورت گرفته است (Hosseinzadeh et al., 2012) از مقایسه توالی‌های ژنی ناحیه 28SrRNA به منظور آنالیزهای مولکولی و Baroin et al., 1988 رسم درخت فیلوژنی استفاده می‌گردد (آنالیزهای فیلوژنی انجام گرفته بر روی منطقه گاوه‌خونی در ایران نشان داد که این گونه از نظر توالی ژنی رابطه نزدیکی با توالی ژنی ثبت شده در بانک ژن متعلق به گونه‌های *D. viridis* به استثنای گونه *Dunaliella* (Hosseinzadeh et al., 2012). همچنین بررسی مورفولوژی گونه جداسده از دریاچه مهارلو در شیراز و انجام آنالیزهای فیلوژنی منطقه ITS(ITS-1+5.8) rDNA+ITS-2 نشان داد که متعلق به گونه *Dunaliella salina* می‌باشد (زمانی و مراد شاهی، ۱۳۸۸) اولین بار توسط Dunal (1938) در آبهای ساحلی فرانسه توصیف شد اما تا سال ۱۹۰۵ به این نام شناخته‌نشده بود. بعدها توسط Teodoresco به Polle et al., 2009; Pick, 2009 کاشف آن نامگذاری شد ().

(TF100) با میکروپیپت انجام گردید. سیستهای ناشناخته در اشکال مختلف از نمونه رسبود جدا شد و در پتری دیش حاوی محیط کشت F₂ قرار گرفتند. تعدادی از پتری دیش‌ها جهت نگهداری در اتاق فایکولب قرار داده شدند. برنامه اتاق فایکولب بر اساس ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی، نور ۲۰۰۰ لوکس، درجه حرارت Attaran ۲۵±۱°C و رطوبت ۲۵% تنظیم گردید (Attaran, 2007). بررسی ریخت‌شناسی نمونه‌های سیست شکوفا شده توسط میکروسکوپ اینورت مجهر به دوربین انجام گردید. سلول شکوفا شده به منظور انبوه-سازی به ارلن ۱۰۰ سی سی منتقل گردید و مجدداً به آن محیط کشت اضافه شد و در همان شرایط قبل به مدت چند روز تا چند هفته بر اساس طول عمر نمونه و سرعت تولیدمثل نگهداری گردید. استخراج DNA سلول شکوفا شده به روش CTAB تغییر یافته (۱۳۹۰، زاده عباس شاه آبادی؛ Attaran Fariman & Javid., 2011) انجام پذیرفت. کمیت و کیفیت DNA استخراج شده به وسیله الکتروفورز سنجیده شد. از بافر TBE و ژل آگارز ۱/۵ درصد در الکتروفورز نمونه استفاده گردید. جهت رنگ‌آمیزی ژل از اتیدیوم بروماید استفاده شد. بسط و توسعه منطقه LSU-rDNA ژنوم به وسیله آغازگرهای Zنجیره پلیمراز (PCR) محصول DNA به منظور جداسازی دو رشته (Denaturation) به مدت ۵ دقیقه در دمای ۹۵ درجه سانتی گراد قرار داده شد و در سه چرخش دمایی دیگر از این زمان‌ها پیروی گردید؛ یک دقیقه در ۹۴ درجه سانتی گراد، یک دقیقه در ۴۵ درجه سانتی گراد، یک دقیقه در ۷۲ درجه سانتی گراد که این سه چرخه ۳۵ بار تکرار و مرحله آخر توسعه ۱۰ دقیقه در ۷۲ درجه سانتی گراد تنظیم گردید. محصول PCR به وسیله ژل آگارز در الکتروفورز تعیین کیفیت گردید. بعد از خالص سازی به کشور کره جنوبی جهت تعیین توالی ارسال گردید. ویرایش توالی‌ها با استفاده از نرم‌افزار BioEditie انجام گرفت. میزان شباهت توالی نوکلئوتیدی گونه مورد نظر با گونه‌های موجود در بانک ژن مقایسه شد. از نرم افزارهای Clastalw5، Megal5 و BioEditie برای انجام آنالیزهای مولکولی و ترسیم درخت فیلورژنی استفاده

منطقه لیپار از طریق کشت سیست در شرایط آزمایشگاهی و شناسایی مولکولی گونه شکوفا شده پرداخته شده است. هدف از این مطالعه ایجاد شرایط آزمایشگاهی مناسب جهت شکوفا شدن سیست کشت داده شده و شناسایی سلول شکوفا شده بر پایه اطلاعات مورفولوژی و فیلوزنی می باشد.

مواد و روش‌ها

منطقه لیپار در فاصله ۱۶ کیلومتری غرب بندر چابهار واقع شده است. اغلب قسمتی از آب سواحل این منطقه به دلیل حضور گونه های جنس *Dunaliella* قرمز رنگ می باشد. پنج نمونه رسوب از ایستگاهی (شکل ۱) با موقعیت طول ($۶۰^{\circ}۴۹'۴۷''E$) و عرض گغرافیایی ($۲۵^{\circ}۱۳'۱۵''N$) بردار Ekman Grab با سطح جمع کنندگی ۰/۲۲۵ مترمربع در پاییز سال ۱۳۹۴ جمع آوری گردید. نمونه ها در قوطی های مناسب برای انجام عملیات آزمایشگاهی به آزمایشگاه انتقال داده شدند و در دمای ۲۰ درجه سانتی گراد نگهداری گردیدند.

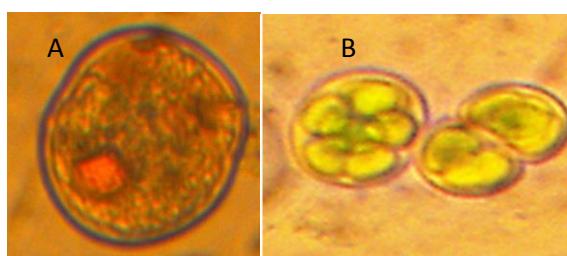


شکل ۱: موقعیت جغرافیایی ایستگاه نمونه برداری در منطقه لیپار-دریای عمان (سال ۱۳۹۴)

Figure 1: Geographical position of sampling stations in Lipar-Oman Sea (2015)

در آزمایشگاه حدود ۳-۲ گرم از رسوب با آب فیلتر شده دریا مخلوط گردید. سپس دو دقیقه سونیکیت در دستگاه سونیکاتور مدل SC1900d انجام شد. مخلوط رسوب و آب دریا از الکهای ۱۲۵-۲۰ میکرومتر گذرانده شد. رسوب باقی مانده در الک توسط آب دریا شسته و در پلیت تمیز و استریل ریخته شد (Anderson & Wall, 1978; Attaran Fariman, 2007). جداسازی انفرادی نمونه سیستم رسوبات زیر میکروسکوپ اینورت (Nikon-)

با نام CHCD₂ نام‌گذاری شد. سیست این گونه دارای پوشش بی‌رنگ بوده، محتویات آن حالت پیچ خورده دارد و به رنگ قهوه‌ای یا قرمز می‌باشد (شکل ۳A). باگذشت سه ماه از کشت سیست، سلول‌های سبز بیضی درون پتري دیش ظاهر شدند. این سلول‌ها دارای پوششی شفاف بودند. در برخی از آن‌ها محتویات سبزرنگ به سلول‌های کوچک و کروی تقسیم شده بود که بصورت منظم در کنار یکدیگر قرار گرفته بودند سپس سلول‌های کوچک، کروی و سبزرنگ بصورت شناور در پتري دیش پدیدار شدند (شکل ۳B). سرانجام این سلول‌های شناور پس از یک ماه در همان شرایط قبلی به سلول‌های تازک‌دار متحرک تبدیل شدند که به رنگ سبز طلایی بوده، پهنانی آن‌ها ۴-۱۲ میکرومتر و طول آن‌ها ۶-۲۴ میکرومتر می‌باشد. قسمت سر آن‌ها باریک بوده ولی انتهای بدن پهنه تر می‌باشد. سلول شکوفا شده گلابی شکل می‌باشد. این گونه دارای یک کلروپلاست جامی شکل بوده که نیمی از فضای داخلی سلول را در برگرفته است و دو تازک بلند از قسمت رأس بدن به سمت بیرون کشیده شده است. تازک‌ها از خود سلول کشیده‌تر می‌باشند و این گونه قادر شیار جانی می‌باشد (شکل ۳C-D). سلول شکوفا شده نیز از نظر ریخت شناسی بیشترین شباهت را به گونه D. salina دارد.



شکل ۳: (A) سیست D. salina جداشده از رسوبات لیپار در سال ۱۳۹۴ (بزرگنمایی $\times 100$)، (B) مرحله عیر متحرک اپلانسپور (بزرگنمایی $\times 100$)، (C-D) سلول شکوفا شده متحرک D. salina حاصل از کشت انفرادی سیست (بزرگنمایی $\times 20$ و $\times 100$)

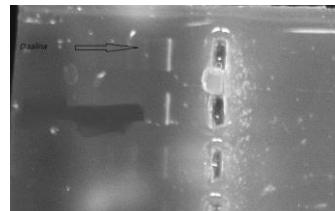
Figure 3: D. salina isolated from Lipar sediment in 2015, B) non-motile aplanospore stage, C-D) germinated motile cell of D. salina from culture of single cyst

89% شباهت توالی ژنی در گروه D. salina قرار داده می‌شود. گونه‌هایی که توالی ژنی آن‌ها در منطقه S ۲۸ مشابه فیتوپلانکتون شکوفا شده می‌باشد با شماره ثبت آن‌ها در بانک ژن در درخت فیلوژنی استفاده

گردید. در رسم درخت فیلوژنی گونه Scrippsiella به عنوان گونه خارجی جهت ریشه دادن به درخت در نظر گرفته شد.

نتایج

بررسی کمیت و کیفیت DNA با استفاده از ژل آگار یک و نیم درصد انجام شد و محصولات از نظر میزان غلظت DNA و آلودگی وضوح باندها مورد بررسی قرار گرفتند. از آنجایی که مواد پروتئینی فاقد بار می‌باشند، حضور آن‌ها در DNA استخراج شده بصورت باندهایی درون چاهک بر روی ژل آگار مشاهده خواهد شد. بررسی‌های انجام شده نشان داد که گونه D. salina مربوط به گونه D. salina کیفیت و کمیت عالی و فاقد مواد پروتئینی می‌باشد (شکل ۴).



شکل ۴: الکتروفورز DNA سلول شکوفا شده D. salina

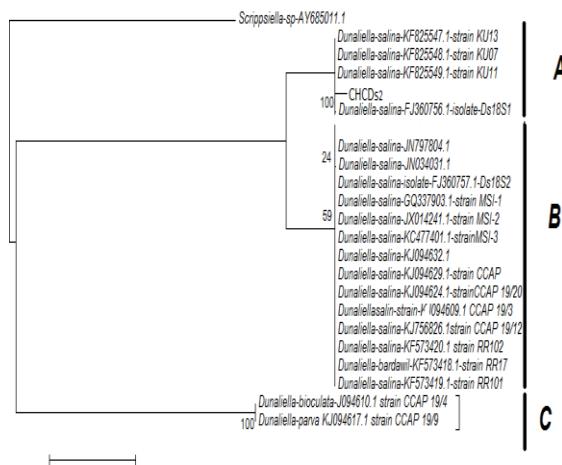
Figure 4: DNA Electrophoresis of Dunaliella salina germinated cell

بررسی خصوصیات مورفولوژی نمونه شکوفا شده، آن را در قرار داده است. استرین گونه خالص شده

توالی‌های ژنی ابتدا توسط برنامه BioEdit ویرایش گردید و بعد از ساختن Consensus در برنامه BLAST قرار داده شد. در این برنامه تمام گونه‌هایی که توالی ژنی آن‌ها به ثبت رسیده است موجود می‌باشد. این گونه با

آبگیرهای فوق اشباع از نمک به دلیل وجود جلبک *D. salina* می‌باشد (Teodoresco, 1905). رنگ قرمز سیست به دلیل انباسته شدن غلظت بالای بتاکاروتون در آن می‌باشد و تشکیل سیست جلبک سبز تکسلولی *D. salina* درواقع پاسخی است به تنش‌های محیطی و باعث توانایی ماندن در استرس‌های محیطی تا جمع شدن غلظت بالایی از بتاکاروتون و دیگر پیگمانهای کاروتونوئیدی بالارزش می‌باشد (Ramos *et al.*, 2011). نتایج مطالعات آن‌ها با پژوهش‌های مشابهی که توسط Ramaraj و همکاران انجام شد، مطابقت دارد و نشان دادند که گونه *D. salina* می‌تواند درصد بالایی بتاکاروتون تولید، همچنین دریافتند، تشخیص و تفکیک آن از لحاظ مورفولوژی با سایر گونه‌های *Dunaliella* بسیار دشوار می‌باشد بنابراین این گروه در چنین شرایطی با استفاده از بررسی توالی ژنی موفق به تشخیص آن از سایر گونه‌های جنس *Dunaliella* شدند (Ramaraj *et al.*, 2013). در تحقیق حاضر باگذشت سه ماه از کشت تک سیست درون پتری دیش، سلول‌های سبزرنگ ظاهر شدند که این سلول‌ها دارای اندازه‌ای کوچک و کروی شکل بودند. این سلول‌ها یک مرحله از چرخه زندگی برخی گونه‌های فیتوپلانکتون می‌باشند، با گذشت یک هفته سلول‌ها بزرگتر شدند و محتويات درون آن‌ها به سلول‌های کروی و منظم تقسیم گردید (شکل ۳B) که با پاره شدن دیواره غشایی سلول‌های بزرگ، سلول‌های کوچک‌تر در محیط کشت شناور شدند، پس از گذشت یک ماه هر یک از سلول‌های کوچک شناور به یک سلول بالغ و متحرک تبدیل گردید. Oren و همکاران چگونگی تبدیل شدن سیست به پلانکتون *D. salina* را توصیف کرده‌اند و بر اساس آن چرخه زندگی این گونه را به‌وضوح بیان می‌کند: ابتدا سیست شروع به طویل شدن کرده و فرمی بیضی به خود می‌گیرد سپس چندین دسته سلول کوچک درون آن ایجاد شده که به‌وسیله لایه‌ای غشایی احاطه می‌گرددند اندازه هر کدام از این سلول‌ها ۱۰ تا ۱۲ میکرومتر گزارش شده است با پاره شدن دیواره سیست سلول‌های بالغ خارج گردیده و این سلول‌ها به صورت شناور در محیط کشت قرار می‌گیرند. هر یک از این سلول‌ها در شرایط مساعد محیطی و نوترینت کافی به سلول‌های نارنجی‌رنگ و یا سبز طلایی گونه *D. salina*

شده است. نتایج آنالیز مولکولی و ترسیم درخت فیلوزنی با روش (ML) Muximum Liklihood Test tree در سه کلاد مشخص (A, B and C) نشان داد که گونه ایران CHCDs₂ در کلاد A قرار می‌گیرد (شکل ۴). این کلاد با ۱۰۰ درصد بوت استرپ حمایت می‌شود و همانطور که در شکل ۴ نشان داده شده است، سلول شکوفا شده CHCDs₂ با صد درصد حمایت بوت استرپ گونه *D. bardawil* می‌باشد و گونه *D. salina* در کلاد B با ۶۰ درصد و گونه‌های *D. bioculata* و *D. parva* موجود در کلاد C با ۱۰۰ درصد حمایت A. خویشاوندی نزدیکی با گونه‌های کلاد نشان می‌دهند. این گونه‌ها علاوه بر شباهت بسیار زیاد توالی ژنی از نظر ریخت شناسی و مورفولوژی هم بسیار شبیه می‌باشند و یک گروه منوفایلیتیک را تشکیل می‌دهند. گونه *Scrippsiella* sp به عنوان گونه خارجی جهت ریشه دادن به درخت در نظر گرفته شده است.



شکل ۴ - درخت فیلوزنی گونه ایرانی *D. salina* (CHCDs2) بر اساس توالی ژنی در قسمتی از ناحیه LSU-rRNA

Figure 4: Phylogenetic tree of Iranain *D. salina* species (CHCDs2) based on gene sequence of partial LSU-eRNA

بحث

بررسی مورفولوژی *Dunaliella* sp به‌وسیله CHCDs₂ مقایسه سلول شکوفا شده با گونه *D. salina* نشان داد، سلول شکوفاشده دارای سیست کروی می‌باشد که محتويات آن به رنگ قرمز یا نارنجی گزارش شده است. *D. salina* در مطالعه‌ای مشابه دریافت رنگ قرمز

تازک‌ها از خود سلول کشیده‌تر هستند (Wang *et al.*, 2014). این گونه‌ها علاوه بر شباهت بسیار زیاد توالی ژنی از نظر ریخت‌شناسی و مورفولوژی هم بسیار شبیه می‌باشند گونه‌های *D. bardawil* و *D. salina* فیتوپلانکتونی مونوفاگی‌تیک می‌باشند و از نظر ریخت‌شناسی بیشترین شباهت را به یکدیگر دارند. طبق مطالعاتی که Tran و همکارانش انجام دادند با *D. salina* ۹۸ درصد حمایت بوتاسترپ گونه خواهی *D. bardawil* مورفولوژی و فیلوژنی جنس *Dunaliella* در دریاچه نمک چین مورد بررسی قرار گرفت و بعد از بررسی توالی‌های ژنی ITS-1+5.8S rDNA+ITS-2ITS جنس‌های *D. salina* و *D. percie* شناخته شد (Wang *et al.*, 2014). Assuncoa و همکاران به بررسی موقعیت فیلوژنتیکی و وضعیت طبقه‌بندی گونه *D. salina* از اسپانیا و فرانسه پرداختند، تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد تنوع ژنتیکی قابل توجهی در ساختار درون‌گونه‌ای وجود دارد اما بررسی‌های مورفولوژی حاکی از شباهت‌های زیادی بین آن‌ها بود. مشخصات منحصر به فرد توالی ژنی و رسم درخت فیلوژنی گونه اسپانیایی را به عنوان یک گونه جدید گزارش نمود (Assuncoa *et al.*, 2012). نتایج مطالعات Preetha و همکاران با سایر تحقیقات مشابه کاملاً مطابقت دارد این گروه به بررسی *Dunaliella* هندی پرداختند آن‌ها با مقایسه فنوتیپ و ژنوتیپ سلول شکوفا شده با سایر گونه‌های ثبت شده در بانک ژن سطح بالایی از تنوع را در این گونه گزارش دادند پس از تقویت منطقه 18SrDNA با آغازگرهای MA1-MA2 و مقایسه با گونه‌های موجود در بانک ژن درخت فیلوژنی آن را رسم نمودند و مشاهده کردند گونه شکوفا شده هندی با گونه *D. salina* در یک کلاد قرار می‌گیرد و تنوع ژنتیکی کمی را با این گونه‌ها نشان می‌دهد (Preetha *et al.*, 2012). گونه ایرانی *D. salina* با نام CHCDs₂ مشخص گردید و در راسته Chlamydomonadales می‌باشد. رابطه خواهی این گونه با گونه *D. salina* که در بانک ژن به ثبت رسیده است در این تحقیق با ۱۰۰ درصد بوتاسترپ حمایت می‌شود.

سلول *salina* های این گونه با تغییر شرایط محیطی تغییر شکل داده و تبدیل به سیست می‌شوند در این شرایط اندازه سلول کوچک‌تر می‌باشد و فرم کروی به خود می‌گیرد. نداشتند دیواره سلولی مشخص در این مرحله از ویژگی‌های بارز این گونه می‌باشد اما سلول‌ها دارای پوششی نرم و مشخص هستند (Subbarao, 2009). همچنین Preetha و همکاران در مطالعاتی مشابه دریافتند که حداقل رشد سلول‌های *Dunaliella* ۵ تا ۲۰ میلیون سلول در میلی-لیتر محیط کشت در ۲۸ روز می‌باشد و نرخ رشد این سلول‌ها را $(dv.d^{-1})^{1/5}$ تا $1/5$ در طول چرخه رشد تخمین زده‌اند (Preetha *et al.*, 2012). پهنهای سلول شکوفا شده ۴-۱۵ و طول آن ۶-۲۵ میکرومتر می‌باشد. (Oren *et al.*, 2005) سلول‌های گونه *Dunaliella* را ۵ تا ۲۵ میکرومتر طول و Ramos *et al.*, 2011; Teodoresco, 1905 ۳ تا ۱۳ میکرومتر پهنا گزارش نموده‌اند (Teodoresco, 1905 شرایط آزمایشگاهی در تحقیق حاضر نیز دارای ۴-۱۲ میکرومتر عرض و ۶-۲۴ میکرومتر طول می‌باشد، این اختلاف در اندازه سلول احتمالاً بستگی به این دارد که اندازه‌گیری در چه مرحله‌ای از چرخه زندگی باشد. این گونه دارای یک مرحله رویشی (palmelloids) یک مرحله هاگ‌های غیر متحرک (aplanospores) و یک مرحله زیگوت یا تخم (Zygospores) می‌باشد، توصیفاتی که از مرحله تخم شده است نشان می‌دهد که این مرحله در واقع شکل واضح مرحله سیست می‌باشد (Oren *et al.*, 2005). در سلول‌های شکوفا شده در این تحقیق قسمت سر باریک‌تر ولی انتهایی بدن پهن‌تر می‌باشد. سلول‌های شکوفا شده در شکل‌های متنوعی هستند دایره و بیضی، کروی اما سلول شکوفا شده گلابی‌شکل می‌باشد، همچنین دارای یک کلروپلاست جامی شکل است که نیمی از فضای داخلی سلول را در برگرفته است و دو تازک بلند از قسمت رأس بدن به سمت بیرون کشیده شده است این گونه فاقد شیار جانبی می‌باشد. این گونه یک پیرونوئید دارد که به وسیله چندین جسم کشیده احاطه شده است و دو تازک بلند از قسمت رأس بدن به سمت بیرون کشیده شده است و در سلول‌های جوان معمولاً یک پاپیلا مشاهده می‌شود،

های مولکولی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران. زمانی، ۵. و مرادشاهی، ع.، ۱۳۸۸. تکثیر و بیوسنتر کاروتوئیدها توسط جلبک سبز دونالیلا سالینا (*Dunaliella salina*) در واکنش به برخی از عوامل محیطی. پایان نامه دولتی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری دانشگاه شیراز.

عطاران فریمان، گ. و رئیسی، آ.، ۱۳۹۴. بررسی پراکنش و تنوع سیست داینوفلازلهای در رسوبات خلیج گواتر (شمال شرق دریای عمان) مجله علمی شیلات ایران، سال ۲۴، شماره ۳.

عطاران فریمان، گ.، موسوی، س.، ع. ناصری، ف.، ۱۳۹۲. خالص‌سازی و بررسی فیلوژنی گونه *Amphora cf Coffeneiformis* جداسده از آبهای سواحل چابهار بر اساس توالی LSU-rDNA. مجله علوم و فنون دریایی، دوره ۱۲، شماره ۳.

محسنی زاده، ف.، نگارستان، ح. و سواری، ا.، ۱۳۹۲. عوامل موثر بر نوسانات فیتوپلانکتون‌های خلیج فارس (سواحل استان بوشهر)، مجله علمی شیلات ایران، ۲۳: ۹۱-۱۰۲.

Alverson, A.J., 2008. Molecular systematic and the diatom species. *Protist*, 159(3): 339-353.

Doi:10.1016/j.protis.2008.04.001

Anderson, D.M. and Wall, D.A., 1978. Potential importance of benthic cysts of *Gonyaulax tamarensis* and *G. excavata* in initiating toxic dinoflagellate blooms. *Journal of Phycology*. 14: 224-234.

Doi:10.1111/j.1529-8817.1978.tb02452

Assuncoa, P., Jaén-Molina, R., Caujapé-Castells, J., Jara, A.D.L., Carmona, L., Freijanes, K. and Mendoza, H., 2012. Phylogenetic position of *Dunaliella acidophil* (*Chlorophyceae*) based on ITS and rbcL sequences, 24: 635-639.

Doi: 10.1111/pre.12003

آنالیزهای LSU-rRNA و رسم درخت فیلوژنی با روش *D. salina* (ML) نشان داد گونه ایرانی با تمام گونه‌های به صورت مونوفاکیتیک و تک نیایی می‌باشد و همچنین شباخت ژنی با ۱۰۰ درصد حمایت بوت استرپ را با گونه‌های موجود در کلاد C که از همین راسته می‌باشند نشان می‌دهد. به طور کلی بررسی‌های مولکولی نقش مهمی در طبقه‌بندی گونه‌های جنس *Dunaliella* داشته است همچنین می‌توان برای مشخص کردن جایگاه فیلوژنتیکی گونه‌ها از آنالیزهای مولکولی بهره برد. سیستماتیک متعدد در رسوبات لیپار (سواحل جنوب شرق ایران) یافت شد که در شرایط آزمایشگاهی شکوفاشدن همه آن‌ها میسر نگردید. تغییر شرایط آزمایشگاهی برای تسربی در شکوفاشدن و انجام آنالیزهای مولکولی بر روی سلول‌های شکوفاشده ناشناخته می‌تواند موضوع مناسبی برای مطالعات بعدی باشد.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از همکاری‌ها و مساعدت‌های آقای مهندس حسن زاده عباس و سرکار خانم مهندس بهروزی کارشناسان محترم آزمایشگاه دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار قدردانی می‌گردد.

منابع

- آسکانی، ز.، ۱۳۹۴. بررسی تنوع و فراوانی سیست داینوفلازله در رسوبات سواحل جنوبی سیستان و بلوچستان (آب شیرین کن - گواتر) در تابستان و پائیز. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار.
- اصغری، ث.، احمدی، م.، محمدی زاده، ف.، ابراهیمی، م.، اجلالی، ک.، آفاجاری، ش. و اکبرزاده، غ.، ۱۳۸۹. بررسی تنوع و تراکم شکم پایان در قبل و بعد از مانسون تابستانه در سواحل ایرانی دریای عمان. آبزیان و شیلات، ۱-۱۲(۴): ۱-۱۲.
- زاده عباس شاه آبادی، ح.، ۱۳۹۰. خالص سازی و بررسی فیلوژنی داینوفلازلهای تشکیل دهنده بلوم دریایی عمان (سواحل چابهار) با استفاده از شاخص

- Attaran Fariman, G., 2007.** Dinoflagellate and Chattonella resting stages from recent sediments of the southeast coast of Iran. Dissertation, University of Tasmania.
- Baroin, A., Perasso, R., Qu, L.H., Brugerolle, G., Bachellerie, J.P. and Adoutte, A., 1988.** Partial phylogeny of the unicellular eukaryotes based on rapid sequencing of a portion of 28S ribosomal RNA. Proceedings of the National Academy of Sciences, 85: 3474–3478
- Butcher, R.W., 1959.** An introductory account of the smaller algae of British coastal waters. Part I. Introduction and *Chlorophyceae*. Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, Great Britain, Fisheries. Investigations, 24: 1-74.
Doi: 10.1007/BF00034911
- Dunal, M.F., 1838.** Extrait d'un mémoire sur les algues qui colorent enrouge certains eaux des marais salants méditerranéens, An Sc Nat Bot, pp: 9-172.
Doi: 10.1186/1746-1448-1-2
- Gibbs, N. and Duffus, M., 1976.** Natural protoplast *Dunaliella* as a source of protein, Applied Environ. Microbial, 31: 602-604. Doi: 10.1128/AEM.01945-08
- Hosseinzadeh Gharajeh, N., Hejazi1, M.A., Nazeri2, S. and Barzegari, A., 2012.** Characterization of an isolate, *Dunaliella tertiolecta* ABRIINW-G3, from Gavkhooni Salt, J. Agr. Sci. Tech. 14: 1579-1590.
- Lamers, P.P., van de Laak, C.C.W., Kaasenbrood, P.S., Lorier, J., Janssen, M., De Vos, R.C.H., Bino, R.J. and Wijffels, R.H., 2010.** Carotenoid and fatty acid metabolism in light-stressed *Dunaliella salina*. Biotechnol. Bioeng. 106: 638-648. Doi: 10.1002/bit.22725.
- Liska, A.J., Shevchenko, A., Pick, U. and Katz, A., 2004.** Enhanced photosynthesis and redox energy production contribute to salinity tolerance in *Dunaliella* as revealed by homology-based proteomics. Plant Physiol. 136: 2806-2817.
Doi: 10.1104/pp.104.039438
- Oren, A., 2005.** A hundred years of *Dunaliella* research Saline Systems, 1(2): 1-14. Doi: 10.1186/1746-1448-1-2
Doi: 10.1186/1746-1448-1-2
- Pick, U., 1998.** Dunaliella-A model extremophilic alga. Israel J.plant Sci. 46: 131-139.
Doi: 10.1080/07929978.1998.10676720
- Polle, J.E., Tran, D. and Ben-Amotz, A., 2009.** History distribution and habitats of algae of the Genus *Dunaliella* Teoderosco (Chlorophyceae). The alga *Dunaliella*: biodiversity, physiology, genomics and biotechnology, Science Publishers, Enfield, 15780: 1-13. Doi: 10.1578085454
- Preetha, K., John, L., Sukumaran, CH., and Kizhakkedath Vijayan, K., 2012.** Phenotypic and genetic characterization of *Dunaliella* (*Chlorophyta*) from Indian salinas and their diversity Aquatic Biosystems, 1: 8-27. Doi: 10.1186/2F046-9063
- Qureshi, M.A. and Ali, R.A., 1996.** *Spirulina platensis* exposure enhances macrophage phagocytic function incats. Immunopharmacol Immunotoxicol, 18: 457-463.

- Doi:10.3109/08923979609052747
- Ramos, A., Polle, J., Tran, D., Cushman, J.C., Jin, E. and Veralia, J.C., 2011.** The unicellular green alga *Dunaliella salina* Teod. as a model for abiotic stress tolerance: genetic advances and future perspective s. Algae, 26(1): 3-20. Doi; 10.4490/algae.2011.26.1.003
- Rahaman, A.A., 2006.** Plankton communities in hypersaline waters of Indian solar saltworks. Proceedings of the th International conference on the Ecological Importance of Solar Saltworks, Santorini Island, Greece, pp: 20-22, 19 OCT.
- Ramaraj, S. and Niran, J., 2013.** Modified medium for enhanced growth of *Dunaliella* strain, Curr Sci, 5: 67-73. doi.org/10.17758/IAAST.A0715076
- Subbarao, D.V., 2009.** In the alga *Dunaliella*: Biodiversity, Physiology, Genomics and Biotechnology. Science Publishers, New Hampshire, USA, 45p. Doi: 10.1186/s40709-014-0023-y
- Teodoresco, E.C., 1905.** Organisation et développement du *Dunaliella*, nouveau genre de Volvocacée-Polyblepharidée, 312: 215-232. Doi: 10.1186/1746-1448-1-2
- Tran, Du., Trung, Vo., Portilla, S., Louime, C., Doan, N., Mai, T., Tran, Da and Tran, G., 2013.** Phylogenetic study of some strains of *Dunaliella*. American Journal of Environmental Science, 9: 317-321. Doi: 10.3844/ajessp.
- Wang, F., Feng, J. and Wang, J., 2014.** Li Bo and xie shulan, phylogenetic and morphological investigation of a *Dunaliella* strain isolated from Yuncheng Salt Lake, China. Acta Geologica Sinica, 2: 20-26. Doi: 10.11648/j. plant.40202.12.

Isolation and molecular identification of *Dunaliella salina* (Chlorophyceae) cyst from sediments of the Lipar coast (Oman Sea)

Attaran Fariman G.^{1*}; Sadeghi P.¹; Shirzaie R.¹

* gilan.attaran@gmail.com

1- Chabahar Maritime University, Faculty of Marine Sciences

Abstract

Some species of phytoplankton under unfavorable environmental conditions and in their sexual life cycle produce resting cyst that settle to the bottom sediments and become motile in the water column when suitable conditions provided. Phytoplankton species were studied in two stages of motile and cyst for accurate identification of morphology, because some similar cysts may convert to a different phytoplankton and vice versa. The objectives of this study were to culture cysts that isolated from sediments of Lipar zone located in the southeast coast of Iran and to identify excysted samples. Sediment samples from Lipar zone were collected by Ekman grab with 225 cm² area in 2015. Unknown live and orbicular single cysts were isolated from sediments and cultured in sterile conditions in phycolab using f₂ medium under 12 hours light and 12 hours dark cycles at 25±1°C. Assessment of excysted plankton morphology revealed that the cyst is belonged to *Dunaliella salina* species. In order to confirm this morphological identification, DNA of the plankton was extracted and PCR was performed. The sequence of the sample was compared with the sequences of the similar species from GenBank. Phylogeny and molecular analysis confirmed this identification. The present study revealed that *D. salina* from the south coast of Iran was able to produce resting cyst.

Keywords: *Dunaliella salina*, Cyst, Phylogeny, Sediment, South coast of Iran

*Corresponding author